

T.C. MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
DESTEK HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

unicef
her çocuk için

unicef
her çocuk için

Genel Yayın Yönetmeni
Doç Dr. Ömür Fatih KARAKULLUKÇU

Editör
Özkan AVCI

Koordinatör
Gökçen BOZ

Yayına Hazırlayan
Zübeyde Gülsün ASLAN

Yazar
Saliha KÖMEÇOĞLU

Resimleyen
Melda AYDIN

Dil Uzmanları
Dr. Fatma ERİŞ HAMZA
Esra ESEN KANAN
Sedef ŞEN TURHAN

Rehberlik ve Psikolojik Danışman
Güneş DOST

Danışma Kurulu
Prof.Dr. Müşerref ÖNAL
Prof.Dr. Yücel GÜNEY
Dr. Cemile ÖZTÜRK AKÇA

Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır, Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.

Baskı: ALF Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
ISBN : 978-975-11-7574-8

TOHUM SAKLAMBAÇI

Yazan: Saliha KÖMEÇOĞLU

Resimleyen: Melda AYDIN

Renkli ormanda yaşıyan bir Sincap vardı. Sincap erken uyanmayı, rengarenk ağaçları ve gökyüzünü çok severdi. Sincap, uyanır uyanmaz ormanda y r y  e çıkardı.Yine y r y  e çıktığı bir günde akada larıyla kar ıla tı.

—Günaydın Ayı!

—Günaydın Sincap! Ceplerin yine meyve dolu, belli ki tırmanacaksın dağ yolunu.

—Evet, en yüksek tepeye gidiyorum. Sen de gelmek ister misin?

—Yok yok Sincap! En yüksek tepelere tırmanamam, bir heyelanla aşağıya yuvarlanamam.

Sincap yoluna devam etti. Sulu sulu armutları da cebine attı. Az ileride Fare ile karşılaştı.

—Günaydın Fare!

—Günaydın Sincap! Ceplerin yine meyve dolu, belli ki tırmanacaksın dağ yolunu.

—Evet, en yüksek tepeye gidiyorum. Sen de gelmek ister misin?

—Yok yok Sincap! En yüksek tepelere tırmanamam, bir heyelanla aşağıya yuvarlanamam.

Sincap yoluna devam etti. Cevizleri de cebine attı. Az ileride Kirpi ile karşılaştı.

—Günaydın Kirpi!

—Günaydın Sincap! Ceplerin yine meyve dolu, belli ki tırmanacaksın dağ yolunu.

—Evet, en yüksek tepeye gidiyorum. Sen de gelmek ister misin?

—Yok yok Sincap! En yüksek tepelere tırmanamam, bir heyelanla aşağıya yuvarlanamam.

Sincap yoluna devam etti. Meşe palamutlarını da cebine attı. Tepeyi yine tek başına tırmanacaktı.

Tırmandığı yamaçta rengârenk ağaçlar vardı. Ama tepenin diğer yamacı renksiz ve ağaçsızdı. Sadece bir ses duyuluyordu uzaktan. Akan suyun sesiydi bu.

Topladığı meyveleri yer, çekirdeklerini de cebinde biriktirirdi. Gün batımında eve dönerken meyve çekirdeklerini toprağa saklardı. "Tohum saklambacı" derdi bu oyuna.

Dönüş yolunda onu gören Kirpi, Fare ve Ayı onu şarkı ile selamlardı.

Önüm arkam, sağım solum sobee!

Sakladın tohumları yine.

Cesaret, şaba!

Her gün aynı dağ yolunda.

Kar yağacak baksana.

Şimdi sen saklan karın altına!

Havalar soğuyunca Sincap, Kirpi, Fare ve Ayı kış uykusuna yattı.

Günler, haftalar, aylar geçti. Sincap, karların erimesiyle yine ceplerini meyve ile doldurup tepeye çıktı. Gökyüzünü izleyip hayallere dalmıştı ki oturduğu taş altından kaymaya başladı. Hem de tepenin renksiz tarafına doğru...

Sincap toprakla birlikte yuvarlanmaya başladı.

Tutunacak ne bir ağaç
ne de bir dal vardı.

Kendini yamacın bittiği yerde
akan suyun kenarında buldu.

İlk kez tepenin diğer tarafındaydı.

Kurbağalar "Vrak, vrak!" diyerek korkuyla zıplıyordu.

Küçük Kurbağa Sincap'ı görünce durdu.

"Yaralanmışsın." dedi.

"Kolum acıyor." dedi Sincap.

"Bu yaprak koluna iyi gelir." dedi

Kurbağa, Sincap'ın kolunu sararken.

Kurbağa

"Köstebeklerin yuvası dağılmış."

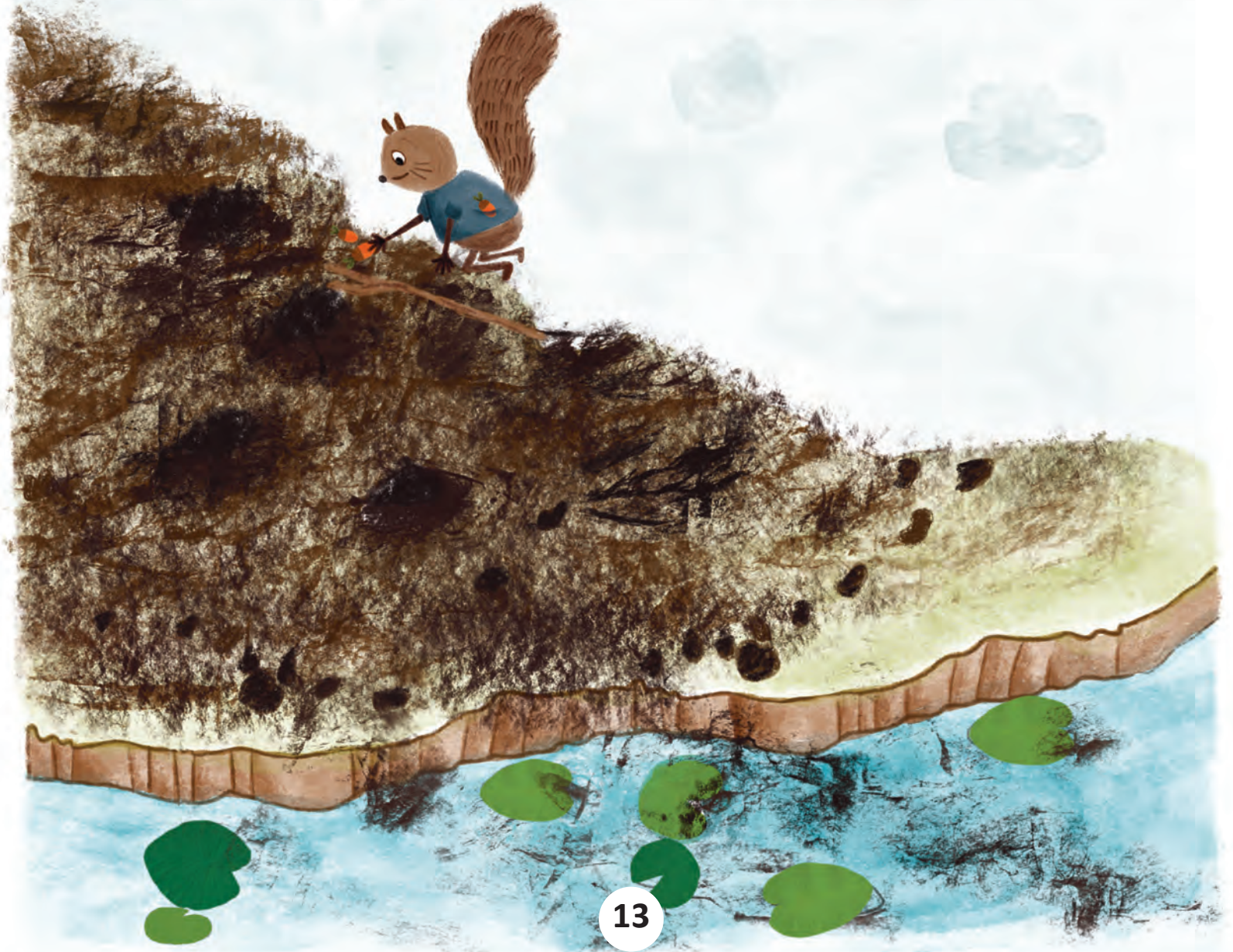
dedi. Sincap

"Yavru köstebekleri dışarıya taşıyalım." dedi.

Anne tavşan geldi ve "Yavru köstebekler için bizim yuvamızda yer var." dedi.

Günler geçti.

Sincap tepeye tırmanmak istedi. Ama bir de baktı ki toprakta büyük çukurlar oluşmuş. "Tohum saklambacı" oynamayı denedi. Tohumları saklamakta zorlandı ama yine de birazını sakladı. Henüz tepeye çıkamamıştı ki güneş battı.

Bir sonraki gün Köstebek, Tavşan ve Kurbağa erkenden uyandılar. Sincap'la birlikte çok uzaktaki ağaçlardan meyve topladılar. Köstebek ve Tavşan toprağı kazdı. Kurbağa büyük çukurların içini toprakla ve tohumla doldurdu. Birlikte her gün günbatımına kadar "tohum saklambacı" oynadılar.

Günler, haftalar, aylar geçti. Sonunda tepeye çıkmayı başardılar. Sincap, arkadaşlarına yuvasına giden yoldaki ağaçları gösterdi. A a lar toprağa sım sıkı sarılmı tı. Sakladığı tohumlar hiçbir yere sürüklenmeden saklambaç oyununa devam ediyordu.

Sincap'ı bekleyen Kirpi, Fare ve Ayı onu mutlu bir şarkı ile selamladılar.

Önüm arkam, sağım solum sobee!

Sakladın tohumları yine.

Cesaret, çaba!

Bu kez farklı yollarda,

Kar yağacak baksana!

Şimdi sen saklan karın altına,

Hem de yepyeni arkadaşlarınla.

Hayvanların hepsi:

—Günaydın Sincap! Ceplerin yine meyve dolu, belli ki tırmanacaksın dağ yolunu.

—Evet, en yüksek tepeye gidiyorum.

Siz de gelmek ister misiniz?

—Evet, evet! En yüksek tepelere tırmanırız, tohum saklambacıyla heyelanı yok sayarız!

Sulu sulu armutlar, cevizler, meşe palamutları... Hepsi ceplerini doldurdu.

Tepeye çıktıklarında her yerin ağaçlarla kaplı olduğunu gördüklerinde gözlerine inanamadılar.

**DESTEK HİZMETLERİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

unicef
her çocuk için

Bu öykü kitabı Millî Eğitim Bakanlığı Destek Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından, UNICEF iş birliği ile gerçekleştirilen "Afet Öncesinden Sonrasına Eğitim Projesi" kapsamında hazırlanmıştır.